

като отишолъ въ Персія, Роксандра го посрѣ-
щнала съ голѣмы честы. Александръ тамо на-
правилъ голѣмы угощенія (зифети) на вой-
ската си, и имъ далъ много дарове. Сѣденъ съ
Роксандра една година въ Персія съ полѣмы
радости, послѣ станалъ съсъ сичката си фа-
милія, и войска, за да отиде въ Вавлона.

ВИДѢНІЕ АЛЕКСАНДРОВО ЗА СМЪРТЬТА СИ.

Като отивалъ на Вавлона на първото при-
станище Александръ видѣлъ Пророка Іереміа на
сѣнъ, който мѣ рекълъ: Александре, преготви се
да дойдешъ на уготованното си мѣсто, защо
се испълнеха дните на животътъ ти, и отъ
пріятелыте си ще пріемешъ смъртъ. Иди въ
Вавлона и управи царството си, заедно съ
войската си. Пророкъ Іеремій като свършилъ
тѣхъ рѣчи, станалъ невидимъ.

СКРЪБЬ И УТѢШЕНІЕ АЛЕКСАНДРОВО.

Александръ като се събѣдилъ останалъ изум-
ленъ тамо на постелката си отъ това видѣніе.
Плакалъ, вѣхъдышалъ, и преминалъ онаа нощъ
безъ утѣшеніе. Като самнало, пакъ вѣсѣд-
налъ, и трѣгналъ. Былъ въ пѣтьтъ като единъ
человѣкъ гдѣто има опредѣленіе да умре. О-
тишалъ на едно поле чѣдно, което се назова-
вало Аусітіа, тамо гдѣто живѣлъ праведный
Іовъ, и повелъ да распростратъ колыбѣте та-
мо сичката войска. Велможыте като глѣдали А-
лександра кахъренъ, искали да го утѣшатъ.
Тѣрнали войската и се възрожила и а вѣска-